

EÖM:s årskonferens 29-30 maj i St:a Clara kyrka, Stockholm

Alla hjärtligt välkomna!

Kung David måste haft en usel andaktsstund den morgon som han begick äktenskapsbrott med Batseba och senare mördade hennes man. Reflektionen kommer från en kvinna i 30-årsåldern i Pucheng, Kina. Hon sitter långt ner till höger i salen som rymmer omkring 200 bibelskolelever. Mick och Magnus Lidbeck talar om själavård och jag tolkar. Vi har nyss läst det sorgliga kapitlet om Davids försyndelser. Efter ett undervisningspass delas eleverna upp i smågrupper och rapporterar sedan om vad de samtalat om. Första dagen var det ganska trögt. En äldre kvinna klagade till mig att de brukar ha ett annorlunda upplägg på bibelstudierna. Dag två blev helt annorlunda och vi kunde inte ge alla möjlighet att rapportera.

Vi upplever historiens vingslag i själva lokalen där vi samlas. För knappt en mansålder sedan arbetade och bodde här svenska missionärer. De startade församlingen som nu har ca 30 000 medlemmar omkring år 1900.

Liksom på många andra ställen i Kina prioriteras här bibelstudiet och det som hör till församlingsbyggandet. Överallt genomför man månatliga bibelskolor. I Pucheng vid två tillfällen, i november och mars, då arbetet på fälten inte kräver sin man och kvinna på samma sätt som övriga året. Kina är ju fortfarande ett bondesamhälle där över hälften av befolkningen har kontakt med jordbruket.

Till slut fann vi också missionens gravplats. På andra sidan Gula Floden i provinsen Shanxi. För flera år sedan fick vi veta att den var bortröjd och bebyggd men vid närmare efterforskningar fick vi reda på att platsen fortfarande fungerar som "kyrkogård". Man berättade dock att under kulturrevolutionen 1966-76 rev rödgardisterna ned och förstörde missionärens gravvårdar. Ändå kändes det viktigt att vara på den plats där i Haizhou där missionens pionjärer ligger begravda.

På hotellrummet i Yongji också i provinsen Shanxi visade vi historiska bilder för den delegation från den lokala församlingen som tog hand om oss. Plötsligt reser sig en av de äldste i församlingen sig upp och går fram till

bilden som projiceras på väggen. Under stark sinneshörelse men ändå lågmält utbrister han: "Här står min mamma och de här fyra minns jag namnen på." Återigen historiens vingslag. På en annan plats går vi in på missionens hemsida www.eom.nu och visar de historiska dokument på svenska som vi skannat in och nu kan se i Kina. Vi provar tillsammans med vår kinesiske vän att datoröversätta dem till kinesiska. Det fungerar, inte med perfekt satsbyggnad, men artikeln från missionens tidskrift *Sinims land* kan läsas och förstås.

Jag är fortfarande i Kina när jag skriver denna ledare, närmare bestämt i staden Zhoukou. Man berättar för oss att det finns en halv miljon kristna i distriktet. Alltså registrerade sådana. Troligen finns det ännu fler ej registrerade. De svenskar som hört namnet på denna plats kan nog räknas på ena handens fingrar. Ändå bor det fler än tio miljoner människor i denna stad med tillhörande län. Dynamiken i verksamheten gör att vi känner oss tagna. Eget sjukhus, hundratals bibelskolelever, hiv/aids-projekt och annan social verksamhet. Bygga av kyrkor och kapell.

Samtidigt som vi är i Zhoukou är Ida och Johanna i staden Shangqiu och undervisar om vård av personer med olika funktionsnedsättningar. Brevutskicket som vi gjorde i början av mars resulterade i att vi kunde överlämna en stor gåva till särskolan i Shangqiu. Precis innan vi lyfte från Arlanda kom ett telefonsamtal från en Second Handbutik som ville skänka en större summa. Vi kunde då öka på anslaget ytterligare. Medel som kommer in efter hand kommer naturligtvis också att sändas ut till skolan. Återigen ett varmt tack till er alla som är med och stöder EÖMs arbete.

I slutet av maj månad firar vi vår årskonferens i S:ta Clara församling i Stockholm. Vi hoppas att många kan vara med. Helt aktuell information om vad vi gör i Kina kommer att ges av bland andra Mick och Magnus Lidbeck, Ida Andersson och Annelie Sköld, alla nyligen hemkomna från Kina. Se annons på sista sidan av tidningen.

Jan-Endy Johannesson

Framsidan: Från den särskola för handikappade barn i Shangqiu, Kina, som EÖM stöder.

Foto: Ida Andersson.

Evangeliska Östasienmissionen EÖM

Evangeliska Östasienmissionen (EÖM) har sitt ursprung i Svenska Missionen i Kina (1887) och Svenska Mongolmissionen (1897). Sammanlagningen av dessa organisationer 1982 resulterade i EÖM. Genom sin långa historia har erfarenheter samlats vilka kommer väl till pass då nya och annorlunda möjligheter till tjänst under senare år öppnats framförallt i Kina och Mongoliet. EÖM vill i partnerskap med svenska församlingar och organisationer samt tillsammans med kristna i Kina, Mongoliet och Japan göra evangeliet trovärdigt genom att exempelvis stödja sociala utvecklingsprojekt. EÖM arbetar för att motverka den isolering gentemot omvärlden som systerkyrkan i Kina samt kinesiska institutioner upplevt under senare årtionden.

Missionsledning och styrelse

Jan-Endy Johannesson (missionssekr.) Mick Lidbeck (ordf.) Tord Ershammar, Beata Haapanen, Eva Joelsson, Håkan Leanderson, Christina Wiklund och Arne Wikström.

EÖM - Nytt

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Frivillig prenumerationsavgift 120 kr. Adress: Linneagatan 18, 573 34 Tranås.

Tel: 0140-10025, 0736-402733. Fax: 0140-10025. Epost: info@eom.nu Hemsida: www.eom.nu. Plusgiro: 50215-3. Organisationsnr.: 802002-3225.

Ansvarig utgivare och redaktör: Jan-Endy Johannesson. Tryckeri: Skilltryck AB. Grafisk form: Textorama, Tranås

Självvårdsutbildning i Kina

Återbesök i Weinan ...

Efter att ha landat i ett Peking, där snön föll, flög vi till Xian och möttes där av pastor Jia. Vårt första resmål var Weinan. 16 månader tidigare hade vi stått där på en byggarbetsplats. Vi stod då på den bara marken där det börjat resas några väggar. Då blev jag ombedd att be för byggandet. Sedan har många människor bett och arbetat och när vi nu kom, möttes vi av en blåsorkester och en kör. Vi gick in i en färdigbyggd kyrka! Men den kyrkolokalen ska sedan bli matsal, när den nya kyrkan och bostäder för bibelskolelever blir färdiga. Många kristna i staden samlar nu pengar för det här bygget. För närvarande får "matsalen" vara kyrka. Tidigare hade de kristna här i staden bara haft de egna hemmen att mötas i. Det var många som kommit till detta välkomstmöte, där både Anne och Jan-Endy Johannesson talade. Vi såg många glädjetårar.

EÖM är med och stöder med pengar här, men det är bara en liten del i för-

hållande till hur mycket människor i församlingen ger. När skolan blir färdig, kommer man att ha fleråriga kurser i teologi för dem som ska bli evangelister. Idag hålls bibelskola under en månad två gånger om året under den tid då bönderna är relativt lediga från sitt jordbruk.

... och i Pucheng

Så är vi tillbaka i Pucheng, i den gamla kyrkan med den nya stora kyrkan tätt bredvid. Vi har 220 kursdeltagare framför oss i rummet. Ovanför våra huvuden står "Jag är vägen, sanningen och livet" (Joh 14:2).

Så är det, vi är alla på väg i våra liv. Mick och jag står inför utmaningen att tillsammans med tolken Jan-Endy under fyra förmiddagar få ha seminarier med denna stora grupp, där 80 % är bönder, de flesta är unga och kvinnor. Vår uppgift är att tala om själavård med det goda lyssnandet som ett viktigt redskap. I lyssnandet händer något och alla behöver vi ibland någon att berätta för om vårt liv eller

vår tro. Det hjälper oss på livsvägen, som Jesus kallar oss till.

Det är inte lätt att veta, om vi kan nå varandra med de skilda språk, kulturer och levnadsvillkor vi har. Men det förunderliga är att känna att vi hör ihop i första hand som kristna och medmänniskor. Trots de stora skillnaderna kan vi känna samhörighet och gemenskap. Vi kommer med våra erfarenheter och möter dessa medkristna kineser med sina.

Vi vet att vårt sätt att undervisa på många sätt skiljer sig från deras. De är inte vana att arbeta i grupper. Vid många tillfällen organiserar vi dem i små grupper i det stora rummet. Redan andra dagen är gruppsamtalen livliga och det ljud som fyller salen är som ljuv musik för våra pedagogiska öron. Och så får vi höra erfarenhet och tankar från gruppdeltagarna, då de vågar dela sina reflektioner. I början blir det en del vittnesbörd, korta predikningar. Men allt eftersom dagarna går reflekterar de över de nya insikter

Över 200 elever från hela Weinandistriktet var samlade för en månads fullspäckade bibelstudier, ca 10 timmar/dag. Eleverna, de flesta av dem bönder men också lekmän aktiva i distriktets församlingar bodde i stora logement alldeles intill kyrkan i Pucheng. Foto: Magnus Lidbeck.

Mick undervisar och Jan-Endy tolkar. Dataprojektorn nådde ut över hela den stora skolsalen som 100 år tidigare och fram till slutet av 1990-talet var församlingens kyrkolokal. Foto: Magnus Lidbeck.

de får – och inte minst vad de själva just nu hör bibelordet säga dem. Först får alla höra en text läsas, därefter tänker var och efter vad de hört nu. Sen berättar de för varandra i den lilla gruppen och slutligen får vi höra från några grupper vad de hört, lärt sig eller blivit utmanade av. Någon gav följande kommentar, då vi lyssnat till liknelsen om den förlorade sonen: "Fadern hade en långtande ande. Den ena sonen en bättrande ande. Den andra sonen en förbittrad ande. Det finns många förlorade söner idag."

Vid summeringen sista dagen sa en av deltagarna: "Vi tackar Gud för de 4 dagarna här. Vi har lärt mycket om hur man blir en god själasörjare, det hjälper oss att leda människor, se dem, älska. Vi behöver ödmjuka hjärtan för att tjäna Gud. Vi har fått teknik. Vik-

tigt att själasörjaren har rena motiv."

Pastor Jia är vår värd. Vi har mött honom flera gånger och tycker att vi känner honom en del, men vi behöver hela tiden hjälp av tolk. Vi reser tillsammans med Anne och Jan-Endy. De är våra tolkar – ibland också vad gäller kulturen. Vi, Mick och jag, är glada att nu för fjärde gången vara på besök i Kina och få möta kristna. Men vi förstår hela tiden hur lite vi förstår. Det finns ju så många bottnar. Kina och Sverige är så olika – och ändå kan vi känna oss hemma här, speciellt i kyrkorna, där vi delar samma himmel.

Innan vi började undervisning i Pucheng berättade Mick om sin farfars och farmors tid som missionärer i Kina. Vi kunde visa bilder från deras liv för snart 100 år sedan. En kväll samlades vi i det gamla kapellet som

byggts av Selfrid Ershammar. Jan-Endy visade många bilder från den äldre missionärstiden. Några kände igen en del av människorna. Det som för oss är missionshistoria är för dem kyrkohistoria. Och vi har bilder som vi kan lämna över till dem.

För första gången i Zhoukou

Resans sista vecka tillbringade vi i Zhoukou i provinsen Henan, en av de fattigaste delarna av Kina. För Mick och mig var det första besöket i denna stad och i kyrkan här. Redan vid stadsgränsen möttes vi av en delegation från församlingen. Zhoukou är en stor stad med ca 12 milj invånare. På kvällen bjöds vi på välkomstmiddag. Som vanligt många goda rätter att välja bland. Kyrkans ledare, pastor Ma, var värd för kvällen. Deras unga kvinnliga tolk Jia Juanjuan översatte. Pastor Ma

"Lyssnandet är som en bro mellan hjärtan."

är en lugn och trygg person, som på sitt milda sätt ledde kvällens samtal. De presenterade också för oss veckans program.

Bibelskolan

Vi visste en del om bibelskolan, men vid besöket fick vi lära oss mer. EÖM är med och betalar för denna utbildning till evangelister. Utbildning och internat för en elev kostar 3000 kr per år. Det är väl använda pengar för den som vill stödja utbildning av ledare i den snabbt växande kyrkan!

Vi besökte en stor pampig byggnad, som inrymmer bibelskolan, kyrkans huvudkontor och projektkontoret. Vi fick en gedigen introduktion av kyrkan och de olika verksamheterna. Vi är imponerade av deras höga ambitioner med bibelskolan och hela utbildningsplanen för kyrkan i Zhoukou. Kyrkan grundades 1883 av den kände engelske missionären James Hudson Taylor. I detta område finns nu omkring 500 000 kristna (i den registrerade kyrkan), 6 präster och 4 000 evangelister, vilka gått minst två år på bibelskola och har ansvar för 1200 kyrkor/predikoställen. Det genomgående temat i kursplanerna är detta:

圣经课: 《生命的侍奉》 - Teologisk kurs - att tjäna livet

技术实践课: 怎样服侍人 - Teknisk kurs - att tjäna folket

De som går ut i tjänst i kyrkan måste kunna försörja sig, varför det inte räcker med teologisk utbildning. Därför lär de sig olika praktiska hantverk som svetsning, snickeri, musik, odling m m. I utbildningen ingår numera också undervisning om HIV/aids. Med de kunskaperna kan de också betjäna människor i det omgivande samhället - ett viktigt kristet uppdrag.

Pastor Jiao, som arbetar i de 9 kyrkorna i den södra delen av staden, är föreståndare för bibelskolan. Vi tillbringar mycket tid med honom och personalen på projektkontoret. Jiao förklarar en dag för oss att jämfört med andra kyrkor är Zhoukou särskilt bra på att ta ett socialt ansvar i samhället. Nu kan de dela med sig av sina erfa-

Mick och Magnus tillsammans med elever från bibelskolan i Zhoukou. Här bor och studerar flera hundra elever.

renheter. På andra ställen försöker pastorerna leda det sociala arbetet, medan de i Zhoukou har anställt en professionell projekthandläggare, herr Wu.

Jiao berättade också om ett problem de har på bibelskolan. Även den som studerat i kanske fyra år och är en god lärare på bibelskolan behöver ha en lön hon eller han kan försörja sig på. De pengarna har inte kyrkan. Den lön de får är alldeles för liten. Det leder till att de tvingas sluta och söka annat arbete. Det blir ryckigt och oroligt. Om några t ex i Sverige kan vara med och höja deras löner skulle det ge skolan arbetsro.

I presentationen finns också en skiss till en ny kyrka. Precis utanför bibelskolan ligger idag den gamla kyrkan, som rymmer 1000 personer. Den nya kyrkan ska bli större och med ett helt annat utseende.

"Lyssnandet är som en bro mellan hjärtan"

Mick och jag fick flera tillfällen att möta den bibelskolklass, som går sin fjärde och sista termin. Det är alltid spännande att stå inför en ny grupp och se hur lång tid det tar innan vi upplever en öppen kommunikation. Vi måste ju vara väldigt främmande för dem. Det underlättade att en del

Att dela upp skaran i smågrupper var inte lätt första dagen men efterhand insåg alla värdet av detta nya pedagogiska grepp.
Foto: Magnus Lidbeck.

undervisningsmaterial redan fanns översatt till kinesiska. Vi fick bra respons på vår undervisning om vikten av att vi lyssnar till varandra: "Lyssnandet är som en bro mellan hjärtan." Det är en fin formulering från en av deltagarna vi själva tog med oss från det första mötet med studenterna.

Både i Pucheng och här talade grupperna om att detta är en ny undervisning för dem. De vill gärna fortsätta att arbeta i grupper och öva sig i lyssnandets konst. En ung student reflekterade över att de lever så mycket med bibeln att de omedvetet talar om bibeln i stället för att lyssna till den som har problem. En äldre erfaren student sa att hon brutit mot de flesta av våra råd om hur man kan lyssna på ett självavårdande sätt. Hon lät allvarlig men samtidigt förhoppningsfull. Under våra dagar tillsammans hade hon fått redskap för att bättre kunna utöva självavård.

"Det vackra kan öppna för evangelium"

En morgon fick vi tillfälle att träffa pastor Ma för ett gott samtal. Han berättade allvarsamt och med intensitet om det stora ansvaret för den växande kyrkan. Först och främst menar han att det är en fråga om ledarskap. Han berättar om deras plan för utbildningen inte minst genom bibelskolan. Sedan får de bästa gå vidare till högre studier.

I utbildningen ingår också att verkligen förstå hur samhället fungerar, så att blivande ledare ska veta hur man samarbetar med omgivningen.

Pastor Ma talar om skönhet. Han menar att det är viktigt att en kyrka är vacker. Skönheten kan underlätta för oss att ta emot evangeliet. I tempen finns ibland skrämmande figurer. Vackra bilder kan underlätta för oss att ta emot evangeliet. Vi hade med oss bilder som en hälsning från vår församling. Han plockar upp ett par

bilder av våra kyrkor, talar om att de är vackra, att det är något viktigt. Vi förstår att den nya kyrkan som ska byggas måste bli vacker. Men skissen ändras ständigt. Pastor Ma hoppas att folk som kommer till Zhoukou ska minnas staden: "Det är där den där staden med den vackra kyrkan!"

När vi talar med en medarbetare säger hon att pastor Ma är en så god ledare. "Han har omsorg om alla." Vi har hört att han sålde sitt hus, för att församlingen skulle kunna betala tillbaka till människor som lånat ut pengar när bibelskolan skulle byggas. Alla talar varmt om sin ledare. Vi kan förstå det efter de kontakter vi haft med honom. Han har både stora visioner och varm närvaro.

Magnus Lidbeck

På uppdrag till Inre Mongoliet och Henan i Kina

Hösten 2008 besökte Johanna Blom, sjukgymnast och Ida Andersson, logoped, tillsammans med Maria Mörnerud, tolk, Gula baneret och Shangqiu i EÖMs regi för första gången. I maj 2009 besökte sjukhuschef Mengke Batu från Gula baneret, rektor He Yingchun och studierektor Chen Dongmei från Shangqiu Sverige för att ta del av hur man här arbetar dels i särskolan och dels med rehabilitering av vuxenskadade patienter. Nu i mars var svenskarna för andra gången tillbaka i Kina för att avsluta projektet. Syftet med projektet i Gula baneret har varit att initiera och stödja rehabiliteringsarbete för patienter som fått stroke och patienter med traumatiska hjärnskador. Syftet med projektet i Shangqiu var att stödja och inspirera utvecklingen av arbetet på särskolan, särskilt vad gäller kommunikation och språk. Här följer personliga rapporter från Gula Baneret och från Shangqiu.

Gula baneret

Efter några dagars vila i Beijing, så anlände vi sen eftermiddag den 16/3 till Inre Mongoliet, Gula baneret. Vi fick ett mycket varmt mottagande av sjukhuschefen dr Mengke och hans personal. Syftet med vårt besök var att stödja sjukhuset i dess start av rehabilitering efter stroke och traumatiska hjärnskador. Några försiktiga försök till rehabilitering hade gjorts sedan dr Mengke var i Sverige, och förbättringar

vad gäller hygien på sjukhuset var också synliga.

Under de drygt tre dagar som vi var där, så undersökte/behandlade vi patienter på avdelning, mottagning och i hemmen. En patient på avdelningen hade för ett år sedan råkat ut för en trafikolycka med hjärnblödning, shuntoperation och kotkompressioner med förträngning av ryggmärgskanalen som följd. Han hade legat i sängen ända sedan olyckstillfäl-

let, och inte alls suttit upp. Jag gjorde en undersökning, och påbörjade rehabiliteringen, vilket inkluderade uppresning till sittande, och efter någon dag även upp till stående med 2 personers stöd. Den lycka som han och hans hustru utstrålade, när han för första gången på ett år satt upp på sängkanten med lite stöd, var fantastisk att skåda.

På mottagningen träffade vi en strokepatient och en annan patient med

Johanna Blom behandlar och föreläser vid sjukhuset i Gula baneret, Inre Mongoliet, Kina. Foto: Ida Andersson.

Ida handleder lärarna på särskolan i Shangqiu, Kina. Till sin hjälp har hon tolken Maria Mörrnerud (med ryggen mot kameran). Rektor He Yingchun som varit i Sverige syns längst till höger. Foto: Johanna Blom.

symptom och problem, som vi identifierade vara orsakade av Parkinson. På fråga från mig visade det sig att Parkinsonpatienten hade blivit inställd på rätt mediciner av annat sjukhus, men varken patienten, hans hustru eller doktorerna på detta närsjukhus hade någon aning om hans Parkinson sjukdom. Doktorn som var med oss erbjöd sig att läsa på och ge mer information till patienten vid senare tillfälle, och vid behov av medicinjustering så hänvisade vi honom till det sjukhuset som satt in medicinerna. Jag visade på förslag på lämplig träning och gav råd.

Ett par kvällar åkte vi hem till en av läkarnas mamma, som för 6-7 år sedan genomgick en misslyckad ryggoperation av benpålagringar med förträngningar mot ryggmärgen. Ryggmärgen skadades under operationen, och hon blev förlamad nedanför midjan och utvecklade spasticitet. Jag prövade lite behandling, och visade anhöriga på olika övningar, som de kunde hjälpa patienten med. Trots så lång tid sedan skadan, så uppvisade hon till vår förvåning förbättringspotential.

En kväll var vi också hemma hos en patient som för 4 månader sedan drabbats av stroke, och där dr Mengke påbörjat lite försök till rehabilitering. Vi mobiliserade henne till stående med två personers stöd och visade även andra övningar för fortsatt träning.

Vi kände stor glädje över att kunna tillföra något för de patienter vi träffade, och förhoppningsvis många fler om rehabiliteringen får fäste på sjukhuset. Vi kände förtvivlan över så olika förutsättningar och resurser. Vi blev berörda av leenden sprungna ur människors ansikten trots sjukdom och försämrade livsvillkor.

Sista dagen fick vi uppleva riktig sandstorm, som för oss blev en intressant och exotisk upplevelse, men som för folket där är en återkommande plåga. Sandstormarna är ett resultat av ökade miljöproblem med öknen som breder ut sig. Bilfärden tillbaka till Beijing blev farlig och otäck, då det blåste upp till kraftig snöstorm den första delen av sträckan. Tack vare Guds beskydd och en duktig chaufför så anlände vi helskinnade men ordentligt försenade till Beijing.

Johanna Blom, sjukgymnast

Shangqiu

Efter den något äventyrliga resan från Gula baneret var det skönt att få sträcka ut sig på britsen i nattåget till Shangqiu, en resa som tog åtta timmar.

I Shangqiu möttes vi av He Yingchun, Chen Dongmei och praktiskt ansvarige på skolan, Shen, som kom med stora blomsterbuketter.

Det var fantastiskt roligt att komma tillbaka och se hur de utvecklat arbetet på skolan. Förra året då de var i Sverige gjorde vi studiebesök i flera särskolor och jag önskade koncentrera mig på arbetet i just särskolan när vi kom tillbaka, eftersom det är därifrån jag har min erfarenhet. Så blev det också och uppläggningsen var sådan att vi deltog på olika lektioner och direkt efter träffade vi lärarna för samtal och handledning. Lärare från andra klasser kom och vi fick många bra och konstruktiva samtal. Vid några tillfällen kom också föräldrar vilket var mycket positivt. Jag tog upp att en del av innehållet i lektionerna låg på en annan nivå än eleverna kunde tillgodogöra sig och att samtala om vikten av att möta eleverna där de

är och ta små steg framåt var oerhört inspirerande. Vid förra besöket och också under deras tid i Sverige diskuterade vi klassammansättningen och nu hade de genomfört förändringar så elever med liknande svårigheter och möjligheter gick tillsammans, vilket lärarna var mycket nöjda med.

Vi kunde räta ut en hel del frågetecken runt eleverna, t ex några som verkade förstå så mycket ibland men ibland inte alls visade det. Att förstå det som händer i en situation, att det är dags att äta när det luktar mat och magen kurrar är något annat än att förstå "nu ska vi äta" när inget i situationen säger det. Jag hade också möjlighet att visa hur man enkelt kan pröva barnets språkförståelse så att lärarna utifrån det kan använda andra sätt att göra sig förstådda. I Sverige hade He Yingchun och Chen Dongmei sett hur vi praktiskt använder både bilder och tecken från tecken-

språket i kommunikation med elever med utvecklingsstörning och det vill de arbeta vidare med.

En förmiddag var vi i en klass där eleverna hade grav hörselnedsättning och läraren slet med hör- och uttalsövningar. Flera lärare uttryckte att de hade en stor press från föräldrar att lära dem tala och att i princip bota dem. På den lektionen var det också flera mammor med och även någon mormor så efter lektionen tog jag tillfället i akt och undervisade om att det viktigaste för deras barn var att få en fungerande kommunikation och det på olika sätt. På skolan kan i princip alla lärare tecken(språk) och det är nödvändigt för deras barn att få tillgång till tecken också, de kommer aldrig att kunna utveckla sitt tal så att det täcker deras kommunikativa behov. Efteråt kom en mamma springande tillbaka till mig, tackade och sa att hon nu förstätt att hon måste låta honom

få lära sig tecken också och hon ska inte mer tjata på honom att tala. Jag kände stor tacksamhet över att få vara till något stöd för den pojakens utveckling.

Det var stort att i samtalen försöka hjälpa lärarna att se elevernas värde i det de var, de förmågor och svårigheter de hade och att uppmuntra det de gjorde och också komma med förslag på förändringar.

Projektet är avslutat och samtidigt tycker vi att det bara har startat. Inblandade på båda ställena är motiverade och har börjat våga ta steg för att ytterligare utveckla sina arbeten och metoder och skulle också behöva fortsatt stöd och vi åkte från både Gula Baneret och Shangqiu med våra vänners önskan om att vi skulle komma tillbaka ringande i öronen!

Ida Andersson, logoped

Rop om förbön för Japan

2010 har hittills mest bestått av oförutsedda händelser och plötsliga förändringar. Året har börjat med flera dödsfall och begravningar som här i Japan tar mycket tid i anspråk. Pastor Fujitas dödsfall har skakat om våra kyrkor. Bosse och jag har turats om att predika i Fujinomiya. Den underbara pastorsfrun, Yasue, som blivit församlingens pastor, har vi känt sedan hon kom till tro och vet att hon har gåvan att både predika och leda arbetet men är ännu inne i sorgarbetet och behöver hjälp. Bed för henne!

Pastorparet Kobayashi går denna månad i pension och flyttar till Hokkaido i maj. Pastor Shinmura, som varit från pastorstjänsten i 10 år, tar nu över arbetet i Numazu men har också ett vanligt jobb som gör att han vill ha predikohjälp ett par gånger i månaden. Bed för honom!

Vår evangelist, Takashi Mochizuki, gav oss ett brev där han antydde att han ville sluta och sedan dess har han inte kommit. Bed för honom!

Bosse och jag har länge planerat att resa till Sverige i sommar. Biljetterna är redan köpta och vi hoppas att resan blir av. Bed att predikohjälp för kyrkorna i Numazu, Fuji och Fujinomiya kan ordnas under vår frånvaro. Här i Fuji har vi lekmän som kan rycka in och

en äldre pastor som just pensionerats har lovat att komma hit minst ett par gånger i månaden. Han heter Toru Kikuchi och opererades förra juni för magcancer. Bed för honom och att vi får lämpliga predikanter i alla tre kyrkorna!

Ett tacksägelseämne är en hemlös, mycket ordentlig man som nu hjälper oss praktiskt i kyrkan. Bed för Hattori att han snart blir en kristen!

Ett annat glädjeämne är ett mycket inspirerande besök av 18 gamla och nya svenska vänner i den av EÖM anordnade missionsresan till Japan, ett besök som också gladdde våra japanska trossyskon.

Missionär Håkan Gabrielsson, vars arbete i Myanmar, Nepal och Indien vi är med och stöder, har också detta år glatt oss och inspirerat oss med sitt besök och sin trosstärkande förkunnelse.

För Bosse och mig har vårens själavårdstimmar varit många och långa. Vi kan bara konstatera att i människors nöd verkar Herren mäktigt med helande och befrielse både bland kristna och icke-kristna. Vi börjar bli gamla men aldrig har vi väl haft så mycket att göra! Bed att Herren sänder arbetare till den väntande skörden! Tack att ni ber! Ser fram emot att träffa många av er i Sverige i sommar.

Kerstin Dellming

Pastor Ikuo Fujita har lämnat oss

På morgonen den 1 februari, efter att ha hållit en frimodig och inspirerande predikan dagen innan, drabbades pastor Ikuo Fujita av en svår hjärtinfarkt från vilken han aldrig vaknade. När jag mötte frun, Yasue, utanför sjukhuset bad hon mig förrätta hans begravning och redan samma dag samlades många även från andra kyrkor kring hans familj i kyrkan i Fujinomiya, dit kroppen förts. Familjen främst och medlemmarna i kyrkan, men också vi andra var chockade över hans plötsliga bortgång. Vid begravningen samlades över 200 personer, bland dem flera av stadens pastorer och andra som varit borta både från Herren och kyrkan i många år. Pauli ord i 2 Tim.4:7 kom till mig när jag förberedde mig inför begravningen: "Jag har kämpat den

goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron." Pastor Fujita lämnar efter sig ett starkt vittnesbörd som en gudfruktig och hel-

Pastor Fujita som besökte vår årskonferens 2009 har hastigt fått hembud.

Foto: Bo Dellming.

hjärtad Herrens tjänare, älskad och respekterad av många. Detta märktes inte minst vid hans begravning. Han blev bara 60 år. Jag förrättade vigseln mellan honom och Yasue den 16 mars 1974 och sedan dess har vi arbetat tillsammans och umgåtts. Efter avslutade teologiska studier vigdes han till pastor i Fujinomiya-kyrkan 1981, där han nu troget tjänat till livets slut.

Personligen är jag så glad och tacksam att jag kunde ta med makarna Fujita till Sverige förra året och låta dem möta alla missionens vänner, en resa som glädde dem mycket. Samtidigt som vi med tacksamhet minns honom är det min bön att också jag på samma sätt skall få fullborda mitt lopp.

Bo Dellming

Yasue Fujita går in i tjänsten som ny pastor i Fujinomia

De senaste veckorna har för Yasue Fujita varit fyllda med sorg och saknad men också med stor bävan inför framtiden. Efter ingående samtal inom pastorskåren och med församlingen har vi enhälligt rekommenderat att hon nu går in i tjänsten som pastor i sin mans ställe. Kerstin och

jag, som känner henne sedan 40 år tillbaka, vet att hon har stora förutsättningar att bli en "god herde". Den 11 april invigdes hon som pastor i Fujinomiya inför en fullsatt kyrka. Pastor Mikami från Mishima ledde avskiljningsakten och vi var många som deltog i handpåläggningen. Därefter samlades vi till en festmåltid då

många uttryckte sin glädje och gratulerade den nyblivna pastorn. I sitt tacktal liknade hon sig vid åsnefålen som helt oförberedd blev utvald till att bära Jesus och hennes bön var att alltid stå redo till Herrens förfogande.

Bo Dellming

Yasue Fujita som under många år tillsammans med sin man tjänat församlingen i Fujinomiya går nu in som pastor där i sin mans ställe. Foto: Bo Dellming.

Avskiljningen leddes av pastor Mikami från Mishima. Foto: Bo Dellming.

Ingen av oss lever för sin egen skull

Jag ska få ge en hälsning till församlingen i Yongji under söndagens gudstjänst. Jag förbereder mig på lördagskvällen. Jag läser lite ur ett brev som min farfar i Kina skrev till sin pojke i Småland. Som alltid inleder han brevet med ett bibelord. Den här gången Rom 15:7 *"Ingen av oss lever för sin egen skull. Det du min pojke skall vi alltid komma ihåg och försöka att göra gott emot dem vi möter under vår korta tid."*

Ibland har jag citerat den versen som en bild för hur farfar och den tidens missionärer levde. De drogs ofta in i nödhjälpsarbete men undrade alltid om de gjorde rätt. Den andliga behållningen av det ansträngande arbetet var nog inte så stor, tänkte de. När jag läser om det, tänker jag på Franciskus ord *"Predika alltid – om nödvändigt med ord"*.

Nu fortsätter jag att läsa i Romarbrevet. Jag läser nästa vers. Till min förvåning märker jag att det också är ett ord jag ofta citerat. Det är orden som min farmor, den 22-åriga småskollärarinnan väljer som avskedsord. Vid sin missionärsavskiljning läser hon: *"Om vi lever, lever vi för Herren,*

och om vi dör, dör vi för Herren."

Tolv år senare blir hon begravd och med henne i samma grav 3 av hennes 4 barn. Aldrig förr har jag märkt hur de två bibelorden hör ihop. Vi lever inte för vår egen skull, och vare sig vi lever eller dör, hör vi till Gud.

Nu läser jag hela kapitel 14. Ja, Magnus och jag läser det flera gånger under resan i Kina. Det handlar om livet i församlingen, om kärlek, tolerans och hänsyn. Om respekt för bröder och systrar som tänker och tror annorlunda. Somliga är friare, somliga strängare. Var och en ska leva som han själv tror är rätt och ingen ska döma eller förakta någon annan. *"Gud har ju godtagit honom"* (v 3).

Romarbrevet 14 är god läsning när man är på resa – också i mötet med kristna i en annan kyrka. Vi delar tron på Jesus som det levande tecknet på Guds kärlek till oss människor. Vi kan uttrycka vår tro på olika sätt, ibland dra olika slutsatser. Mina nya vänner kan ha upptäckt något jag har glömt eller aldrig förr märkt. Om jag lyssnar noga, kan jag förstå mer av Guds kärlek och rikedom i att leva som kristen. Gud har ju godtagit oss alla.

Gud,

Vi tackar dig för din kyrka över hela jorden.

Tack för att vi får höra till.

Vi människor är olika.

Tack för att kyrkan också är litet olika på olika ställen.

Samma kyrka fast olika.

Tack för gåvan att få möta en annan kyrka, ta del av deras rikedom.

Vi ber för de kristna vi mött under vår resa. Ge dem kraft och glädje.

Mick Lidbeck (ordförande för EÖM)

"Det handlar om livet i församlingen, om kärlek, tolerans och hänsyn. Om respekt för bröder och systrar som tänker och tror annorlunda. Somliga är friare, somliga strängare. Var och en ska leva som han själv tror är rätt och ingen ska döma eller förakta någon annan."

Tipsa en vän...

Tipsa vänner och bekanta att de kan få EÖM-Nytt kostnadsfritt! Sänd in talongen nedan.

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Kallelse till årsmöte

EÖMs årsmöte med sedvanliga förhandlingar hålles 29 maj kl. 15 i St:ta Clara kyrka (Lillkyrkan) Stockholm

Nytt

Tack!

Ett varmt tack till er alla för responsen på det brev som jag skickade ut första veckan i mars månad. Brevet gällde att göra det drägligt för barnen på en särskola i Kina då inomhus-temperaturen närmade sig nollstrecket. Jag har glädjen att rapportera att medlen har använts till utrustning för uppvärmning av sex logement. Det innebär en stor förbättring för dessa utsatta barn. Återigen ett varmt tack.

Kerstin och Bo Dellmings adressuppgifter i Japan

820-10 Kuzawa
Fuji Shi
419-0202
Japan
Tel: 0081-545-72-3375.
Fax: 0081-545-72-3376.
Epost: dellming@mail.wbs.ne.jp

Adressändring

Vi får vid varje utskick tillbaka ett trettiotal tidningar. Många kan vi inte spåra upp. Tack till er som adressändrar. Var vänlig lämna adressändring på portofri talong nedan.

I nästa nummer av EÖM-nytt följer reportage från gruppresan under mars månad till Japan, som leddes av Louise och Arne Wikström.

EÖMs årskonferens 29-30 maj

i S:ta Clara kyrka, Stockholm

Utbildning i fokus

Program

- Lör. 15 EÖMs offentliga årsmöte (i Lillkyrkan)
- Lör. 16 Kaffe
- Lör. 16.30 Mick o Magnus Lidbeck nyss hemkomna från själavårdsutbildning i Kina berättar om sina upplevelser
- Lör. 17.30 Ida Andersson talar om utbildning i Kina gällande vård av medfödda och förvärvade hjärnsador. Annelie Sköld berättar om utbildning för sociala projekt i Kina. Båda talarna har gjort insatser i Kina under våren 2010.
- Lör. 19.00 Missionsmöte med Carl-Erik Sahlberg och makarna Dellming.
- Sön. 11 Gudstjänst med Carl-Erik Sahlberg (efter mötet kyrkkaffe)

www.eom.nu

På vår hemsida får du information om missionens arbete. Här finns exempelvis rapporter om pågående eller avslutade projekt, missionens historia och lediga platser. Du kan också få reda på hur du kan studera kinesiska vid svenskt eller kinesiskt universitet. Länksamlingen är en guldgruva för dig som vill få detaljkunskaper gällande främst Kina. Här finns bland annat reseguider och faktaböcker.

- Jag har ej EÖMs informationstidning och vill regelbundet erhålla den utan kostnad.
- Jag vill ändra min adress till nedanstående.
- Stöd till arbetet i Japan.
- Jag beställer boken **Inblick i Inre Mongoliet** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Jesus i Beijing** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Mitt liv som mongol, kines och svensk** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Min farfar i Kina** för 100 kr + frakt.

NAMN

GATUADRESS

POSTNUMMER POSTORT TIDIGARE POSTNUMMER OCH POSTORT

Evangeliska Östasienmissionen, Linneagatan 18, 573 34 Tranås
Besöksadress: Storgatan 58, Tel o fax: 0140-100 25
Pg: 5 02 15-3, Org.nr.: 802002-3225 E-post: info@eom.nu

Frankeras ej
Mottagaren
betalar portot

**Evangeliska
Östasienmissionen**

**Svarspost
415039800
573 20 Tranås**